

2 de maig. Cinquena ruta. Costa nord de Ciutadella.

Després d'una nit de descans afrontem la cinquena i última ruta del velo-bici.cat del 2013. La ruta d'avui ens ha de portar per la costa nord de Ciutadella després de passar pel poblat talaiòtic de Torrellafuda.

La presentació de la ruta a càrrec dels quatre guies ha tingut aquests temes: Contaminació del litoral marí, Endemismes de Menorca i assentaments talaiòtics. Ho han fet molt bé i els hem felicitat amb un fort aplaudiment.

Les dues rutes anteriors han passat factura i avui teníem sis lesionats que han fet la ruta en cotxe. Hi havia dos cotxes i això ha permès encabir-ho tot. Al principi de la ruta hem tingut alguns problemes amb les forces d'alguns nois i noies, semblava que els haguessin abandonat però aviat s'han emplenat de coratge i han superat els primers moments de feblesa.

Ens hem parat al poblat talaiòtic de Torrellafuda. És un assentament prehistòric molt gran rodejat d'una muralla de quatre metres d'amplada. Tot plegat molt interessant. Menorca és un museu a l'aire lliure.

La segona parada l'hem feta per esmorzar a dalt de la platja del Pilar. Unes vistes magnífiques a sobre d'un penyal, la platja allà baix. Abans però hem hagut de fer un tall de camí per la carretera general de Maó. Aquesta vegada s'ha respectat una rigorosíssima fila india durant un parell de quilòmetres.

Al costat del Pilar hi ha el macar d'Alfurinet. Un macar és com una platja de pedres rodones (mac) grosses com síndries. A la costa nord de Menorca n'hi ha uns quants. No van gaire bé per banyar-se però són llocs amb molta intensitat visual.

Els lesionats han fet un tour turístic a peu per la zona de la ma del pare acompanyant, en Miquel Arguimbau, un pare entusiasta del velo.bici i una gran persona.

Cada any ens solem parar en aquest indret i fem una activitat de neteja de l'entorn. Portem uns sacs i recollim restes de plàstics que ha tret el mar (alguns nois no hi estaven gaire conformes). L'activitat es fa per prendre consciència de que l'activitat humana degrada l'entorn natural i que tots podem fer un petit gest per millorar l'entorn. En qüestió de mitja hora hem tingut cinc sacs plens de brossa recollida. Al cap d'uns dies passa la brigada de l'Ajuntament i els recull.

Un cop feta l'activitat hem reprès el Camí de Cavalls fins a la platja d'Algaiarens, la Vall pels menorquins. Aquí els més valents s'han tirat a l'aigua que estava molt freda però molt neta i transparent. Nedar, el que és nedar, no han nedat gaire. No estava la cosa com per fer-hi molta estona a dins. El temps que hem estat a la platja la majoria de nois no han parat. Que si perseguir-se, que si jugar a pales, que si jugar a futbol, a voley,... sembla mentida, tan cansats que estaven.

Per acabar, set quilòmetres de carretera i ruta acabada. Molts ciclistes no s'ho acabaven de creure i a part de preguntar-m'ho a mi demanaven confirmació als profes menorquins. Alguns fins i tot quan ja havíem entrat a Ciutadella preguntaven a veure quan hi quedava encara per arribar.

A l'arribada hi ha hagut molta alegria, abraçades i encaixades de ma per haver completat les cinc rutes amb èxit.

Prova superada. La tercera edició del velo-bici.cat s'ha acabat sense que haguem de lamentar cap incident desagradable, cap avaria que no haguem pogut resoldre i cap caiguda desafortunada que no haguem pogut curar. La sintonia entre els nois d'ambdós costats del mar ha estat total i el bon ambient i l'alegria han estat comportament habitual.

A la nit hem fet una festeta molt emotiva on tothom qui ha volgut ha pogut compartir el que sabia fer. Els nois menorquins han dedicat als gironins una versió velo-bici del *Paf, el drac màgic*. Els pares s'han desmelenat i han sortit a fer un ball i cadascú ha pogut demostrar les seves aptituds dansaires. N'hi havia que ho feien molt bé i ha estat, divertit veure com alguns nois menorquins s'avergonyien dels seus pares. He parlat amb uns quants d'ells i tots estan molt satisfets i encantats amb els gironins que han tingut a casa.

Avui tornem a casa. El comiat ha estat molt trist i la majoria hem pujat capcots al vaixell. A part de la feinada que teníem entre bicicleta, maleta, motxilla, ensaïmades, formatges,..també portàvem a dins la tristor de deixar endarrere una setmana intensa d'emocions i esforços continuats.

Ara la cosa s'ha calmat. Aviat arribarem a Barcelona.

Salut i velo